From the day the Beis Hamikdosh, etc.

מיום שחרב בית כולי –

OVERVIEW

The ברייתא of ר' הייא states; 'from the day the ביהמ"ק was destroyed, even though the ביהמ"ל ceased (to function), the punishment of the ז' did not cease'. מנהדרין discusses the time frame when the סנהדרין ceased to mete out capital punishment.

asks: תוספות

יאם תאמר אמאי לא נקט מ' שנה קודם שחרב בית המקדש - And if you will say; why did not the ברייתא state that forty years before the שיהמ"ק was destroyed the punishment of ד' מיתות did not cease, even though the סנהדרין did not mete out capital punishment. תוספות explains himself -

דמ' שנה קודם חורבן גלתה סנהדרין כולי שלא דנו דיני נפשות¹ -For the סנהדרין was exiled, etc. from their place in the סנהדרין (in the ביהמ"ק) forty years before the destruction of the ביהמ"ק, so that they did not judge capital offenses already for forty years before the חרבן.

מוספות answers:

יש לומר דלפעמים לצורך שעה היו חוזרין סנהדרין ללשכת הגזית 2 And one can say; that occasionally (during these forty years), the סנהדרין would return to the לשכת הגזית for a timely need; they could have judged סנכמוס on these occasions -

ילהכי לא פסיקא ליה למיתני מ' שנה קודם חורבן -So therefore the ברייתא could not have categorically stated that forty years before the destruction the סנהדרין ceased dealing with זיני נפשות, because occasionally they were דיני נפשות (even) during the last forty years..

asks: תוספות

ואם תאמר אם כן מאי פריך בפרק היו בודקין (סנהדרין דף מא,א) –

And if you will say; if indeed the סנהדרין would return occasionally to the לשכת during the last forty years of the ביהמ"ק, what does the גמרא ask in פרק היו

¹ שבת טו,א Why does the דיני נפשות (merely) state that the סנהדרין ceased [to judge דיני נפשות] from the day of the חורבן, when they already ceased being חורבן forty years before the חורבן.

² Literally, 'the chamber of the hewn stones' was immediately adjacent to the עורה, and the סנהדרי גדולה, and the סנהדרי גדולה, and the סנהדרי גדולה.

- 3גבי מעשה ובדק רבי יוחנן בן זכאי בעוקצי תאנים

Regarding the episode where ריב"ז interrogated the witnesses to a murder, asking them about the stems of figs -

- ופריך מי הוה בסנהדרין והא תניא כל שנותיו של רבן יוחנן בן זכאי מאה ועשרים שנה אחל the אחל challenged the veracity of this story; 'was in the ריב": For we learnt in a ברייתא that the entire lifetime of ריב"ז was a hundred and twenty years; of which -

- ⁴יעסק בפרקמטיא ומ' למד ומ' לימד ותניא מ' שנה קודם חורבן גלתה סנהדרין כולי Forty years he was involved in business, and he studied for forty years, and he taught (or was a judge) for his last forty years of his life, and we learnt in another ברייתא was exiled forty years before the destruction, etc.' מוספות concludes his question -

והשתא מאי קשיא ליה כיון דלפעמים היו חוזרין ודנין But now what is the s'גמרא question, since occasionally the סנהדרין would return and judge דיני נפשות, perhaps it was on one of these occasions that בודק was ריב"ז was ייני נפשות אנים!

מוספות answers:

יש לומר דרבן יוחנן בן זכאי דבדק בעוקצי תאנה אמעשה דרציחה היה - And one can say; the episode of ריב"ז being בודק בעוקצי תאניה was regarding a murder case -

ומשום דיני נפשות דרציחה לא היו חוזרין לעולם -

And the סנהדרין would never return to the לשכת הגזית on account of a capital murder case -

– דעיקרם לא גלו אלא משום רציחה דחזו דנפישי רוצחים

For the main reason the סנהדרין went into exile was only because of murder, since the סנהדרין saw that murderers were common -

כדאמרינן בפרק קמא דמסכת עבודה זרה (דף ח,ב ושם) - כדאמרינן

As the גמרא states in the first מסכת ע"ז of מסכת ע"ז.

³ The story there was that witnesses testified that someone murdered another under a fig tree. ריב"ז asked the witnesses (individually, in an attempt to invalidate their testimony) were the fig stems thick or thin, etc..

⁴ It was known that ריב"ז lived for some time after the הרבן. This means that his forty years of לימד, began less than forty years before the דיני נפשות, at which point there was no ביהמ"ק in the ביהמ"ק to judge דיני נפשות; how can it be that דיני עמים regarding עדים regarding דיני נפשות

⁵ The מרא גמרes states: מרא ליחייבו דכתיב אמרו מקום למקום למקום כי היכי דלא ליחייבו דכתיב there states: מרא מרא אורם למדו ממקום למקום כי היכי דלא ליחייבו באורם. There were too many murder cases which overwhelmed ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא מלמד שהמקום גורם, however as soon as the ביהמ"ק the lower בתי בתי בעיד מווע could not conduct בתי שריש. אינין שיש פא דינין עייש.

תוספות presents an alternate solution:

ויש מפרשים דלהכי נקט משחרב בית המקדש -

And others explain that the reason the ברייתא states משחרב ביהמ"ק and not forty years before the חרבן, is -

משום דקודם לכן אף על פי שגלו היו בגדי כהונה מכפרים על מזיד דלא אתרו 6 ביה 7 ביה לכן אף על פי שגלו היו בגדי כהונה מכפרים על פי שגלו היו בגדי כהונה went into exile (and were not דן איני נפשות), nevertheless, the priestly garments worn during the עבודה would atone for any premeditated sin in which the sinner was not warned by witnesses -

ברכין ⁸ (ערכין דף טז,א ושם) ברכין בפרק יש בערכין

As רב ענני בר ששון states in פרק יש בערכין

תוספות rejects this explanation:

- יותות ארבע מיתוֹת היו בגדי כהונה והיה הין ארבע מיתוֹת שמעון בן שטח היו בגדי כהונה לוהיה און נראה אחל משעון בן שטח לisagrees, for in the days of שמעון בן שטח there were בגדי כהונה and there was the דין ארבע מיתות -

כדאמרינן בפרק אחד דיני ממונות (סנהדרין דף לז,ב ושם) -

As the גמרא stares in פרק אחד דיני ממונות

- אמר חברו לחורבה של אחר אחד שרץ אחר אם לא ראיתי בנחמה אם אמר רבי שטח אראה בנחמה אם אמר רבי שטח אראה בנחמה אם לא ראיתי said, 'I should [not] see the consolation if I did not see, one who ran after his friend into a ruin, etc. -

- לא זז משם עד שנשכו נחש

ר"ש בן שטח did not have the opportunity to budge from there before a snake bit the murderer -

ופריך והאי בר נחש הוא והא תני רבי חייא אף על פי שבטלו סנהדרין כולי

⁶ We can assume that עדים would never warn anyone attempting to transgress a (capital) sin, since the סנהדרין ceased to mete out (capital) judgements. There was no point in the warning.

⁷ Therefore the ארבעים שנה קודם ברייתא, for indeed they were ברייתא, since the בגדי atoned for those liable for דיני נפשות. It was only after the חרבן when there was no more בדי to be מכפר that the מיכור λ בין ד' מיתות לא בטלו.

⁸ The גמרא there reads: אמר ר' ענני בר ששון למה נסמכה פרשת בגדי כהונה לפרשת קרבנות לומר לך מה קרבנות מכפרין אף בגדי. See there for more details. See 'Thinking it over'.

 $^{^{9}}$ שמעון בן שטח was a brother-in-law to ינאי המלך who also served as a בית שני during בית שני. See א,ידושין סו,א

 $^{^{10}}$ דין ארבע מיתות means as the גמרא states here; that it is meted out by 'ה when בי"ד cannot enforce it for whatever reason

¹¹ The גמרא there reads: א"ר שמעון בן שטה אראה בנחמה אם לא ראיתי אחד שרץ אחר חבירו לחורבה ורצתי אחריו וראיתי סייף בידו גמרא אם לא ראיתי אחד שרץ אחר חבירו לפי שנים ודמו מטפטף והרוג מפרפר ואמרתי לו רשע מי הרגו לזה או אני או אתה אבל מה אעשה שאין דמך מסור בידי שהרי אמרה על פי שנים ומת ומת המת היודע מהשבות יפרע מאותו האיש שהרג את חבירו אמרו לא זזו משם עד שבא נחש והכישו ומת not be punished by בי"ד since there were no two witnesses who (warned him and) saw the actual murder. Nevertheless the murderer was killed since דין ד' מיתות לא בטלו.

And the גמרא there asked, and is this murderer to be punished by a snake bite, but ר"ד taught that even though the סנהדרין eased, etc. nevertheless דין ד' מיתות continues. It is evident from that גמרא that the 'דין ד' מיתות' occurred even when there was בגדי

תוספות offers another proof that there was 'דין ד' even בזמן הבית:

ועוד אמר (מכות י.ב) מרשעים יצא רשע¹⁴ כולי

And additionally ריש לקיש expounded the verse, 'evil will come forth from those who are wicked', etc. -

והתם בזמן שבית המקדש קיים איירי מדקאמר ונמצא זה מת¹⁵ וזה גולה: And there it is discussing the time when the ביהמ"ק stood, for the גמרא states, 'so it turns out that this one (who killed במזיד) dies, and this one (who killed בשוגג) is exiled'. Therefore this answer is rejected and we need to assume חוספות מוספות דוין נפשות שוחספות would return (to be דיני נפשות סנהדרין).

SUMMARY

The הרבן סנהדרין (when they left the הרבן הרבן) torty years before the הרבן (when they left the לשכת הגזית) but would return to it occasionally to be דין דיני נפשות on an as needed basis, provided it was not a murder case.

THINKING IT OVER

_

 $^{^{12}}$ Death by a snake bite is the punishment for one who is liable שריפה (as the ברייתא states), however murder is punishable by סייף for which he will either be נמסר למלכות סר באים עליו.

¹³ The גמרא there answered that this murderer was liable for another sin which is punishable by שריפה, which is a harsher punishment.

¹⁴ שמואל א כד, יג This is the (famous) text: שמואל א כד, את הנפש אחד הרג בשוגג במדבר בשני בני אדם שהרגו שהרגו את הנפש אחד הרג בשוגג יורד בסולם ונפל וודר בסולם ונפל וודר בחולם וודר בחולם וודר בחולם וודר בחולם וודר שהרג במזיד לזה אין עדים וודר בחולם הקב"ה מזמינן לפונדק אחד זה שהרג במזיד יושב תחת הסולם וודר שהרג בשוגג גולה will be killed accidentally by the one who killed initially בשוגג מולה משוגג, and this time there will be witnesses so that he will go to גלות בשוגג וודר שווגג [בשוגג].

¹⁵ It is evident that there was דין ד' מיתות בזמן הבית.

¹⁶ The concept of גלות and ערי בקלט was only בזמן הבית.

¹⁷ See footnote # 8.

 $^{^{18}}$ See תוספות שאנץ.